

مویقے ویژه زمین خشک تر

فقط مدت کمے ماندہ تابه احل برسم

جایے کہ دیدم پیش از این هرگز آن جانبو دم

اکنون تخته پاره اے بر روی آب هستم

و متمایل به روی خانه ام

مرا از دریا بیرون بکش

و آن چه را از من باقی مانده نجات بده

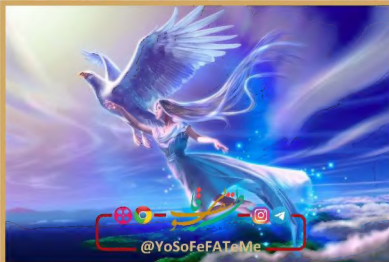
چون خسته و فروده ام از امواج طوفان ها

پس اشتباهات مرا ببخش

پادشاه پرهیزگاران

علی بن ابراهیم، از عبدالله بن شریک عامری، از امام باقر علیه السلام روایت می‌کند که ایشان فرمودند: حضرت علی علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم در مورد تفسیر آیه «يَوْمَ تَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا» روایت می‌کند که ایشان فرمودند: ای علی! کلمه وفد را تنها به گروهی گویند که سواره باشند و ایشان افرادی هستند که تقوای خداوند را پیشه می‌کنند که بدین جهت، خداوند ایشان را دوست دارد و آنان را خاص خود می‌گرداند و از کارهایشان راضی است و آنان را پرهیزگار می‌نامد. ای علی! قسم به خدایی که دانه را شکافت و خلایق را به وجود آورد، آنان از قبرهایشان خارج می‌شوند، در حالی که سفیدی صورت‌شان مانند برف، لباس‌های‌شان به سفیدی شیر است

پادشاه پرهیزگاران

و کفش‌هایی طلایی به پا دارند که بند آن‌ها از مروارید درخشان است، فرشتگان با ناقه‌هایی بهشتی به دیدار آن‌ها می‌آیند که زین‌هایی از طلا دارند که با مروارید و یاقوت مزین شده است و پالان‌هایی از حریر و پرنیان دارند و طناب بینی آن‌ها بافته‌هایی از ارغوان است و افساری از زبرجد دارند. سپس آنان را به سمت صحرای محشر به پرواز در می‌آورند، در حالی که همراه هر یک از ایشان هزار فرشته است که در جلو و راست و چپ ایشان قرار دارند. این فرشتگان، آنان را احاطه می‌کنند تا این که به دروازه بزرگ بهشت می‌رسند. بر دروازه بهشت، درختی است که هزار نفر از سایه یک برگ آن بهره می‌گیرد و در طرف راست آن چشمه‌ای است که پاک می‌کند و مطهر می‌سازد. پس جرعه‌ای از آن می‌نوشند و خداوند با آن قلب‌هایشان را از حسد پاک می‌کند و موهای صورت‌شان را می‌زداید

بعد از آن که از بلاها و بیماری‌ها و گرما و سرما برای همیشه در امان ماندند، در برابر عرش متوقف می‌شوند و خداوند جبار به فرشتگان همراه می‌فرماید: دوستان مرا به بهشت ببرید و آنان را با دیگر خلائق نگه ندارید، چرا که من از پیش از آنان راضی گشته‌ام و رحمتم بر آنان حتمی گشته است؛ حال چگونه آنان را با کسانی که نیکی‌ها و گناهان را درهم آمیخته‌اند، نگه دارم؟! پس فرشتگان آنان را به سوی بهشت می‌برند. وقتی به دروازه بزرگ بهشت می‌رسند، حلقه در را می‌زنند و صدایی از آن شنیده می‌شود که به گوش تمامی حوریانی که خداوند آفریده و برای اولیایش آماده کرده می‌رسد. آنان با شنیدن صدای حلقه در، به یک‌دیگر بشارت می‌دهند و به هم می‌گویند: اولیای خدا نزد ما آمده‌اند. سپس در باز شده و آنان وارد بهشت می‌شوند. همسران حوری و بشری به استقبال‌شان می‌آیند و می‌گویند: خوش آمدید، چقدر در آرزوی دیدارتان بودیم! اولیای خدا نیز شبیه چنین کلماتی را به آن‌ها می‌گویند. سپس امام علی علیه السلام سؤال کرد: ای رسول خدا! اینان کیستند؟ آن حضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: ای علی! اینان شیعیان تو و افراد مخلص به ولایت تو هستند و تو پیشوای آن‌ها هستی

من در دنیا به مرحله‌ای رسیدم که در حالی مناسب فهمیدم اشتباه
بزرگی کردم و فریب لذت کوتاه و هوس گمراه کننده آن را خوردم و به
دنیایی راه پیدا کردم که نمی‌دانستم در آن وضعیت بحرانی و پر از
طوفان‌های سهمگین و نابود کننده است. پس بسیار خسته و
فرسوده‌ام از جایی که در آن هستم بر محلی که نشاط و شادیش زود
به پایان می‌رسد و تبدیل به رنج و سختی می‌گردد. خسته و فرسوده‌ام
از رسیدن‌هایی که خبری در آن نیست و از نرسیدن‌هایی که ریشه
حسرت را در دل انسان قرار می‌دهد. خسته و فرسوده‌ام از درد و
سختی که هر روز در زندگی دنیا دچار آن می‌گردم و پایانش همراه با
ناامیدی است، حیاتی که هر لحظه ترس و اضطراب‌های گوناگون به
همراه دارد روزگاری که در این حال با ناراحتی به بی‌راهه سپری
می‌شود. خسته و فرسوده‌ام از کارهای ناتمام از مقاصدی پوچ همراه با
زجر و فشارهای روحی و روانی، که ما را به دور از نور و رحمت
پروردگار بزرگ می‌کشاند. دیگر شکوه و نیرویی برایم نمانده و تنهای
تنهام. در حالی که اشک از چشمانم بر صورت جاری می‌شود خوب
متوجه شدم راهی اشتباه و پر از تاریکی را برای خود برگزیدم و تا آخر
آن را با نادانی و سرگردانی ره‌سپار شدم و بر خلاف جهت فرمان تو
نفس‌های خود را کشیدم و حرکت کردم

پس من را از تاریکی‌های هلاک کننده
دنیا نجات بده و آمرزش بفرما و کار
اشتباهم را ببخش و بیامرزش. زیرا اگر تو
در کنارم همراه نباشی هیچ هیچم. پس
خویش را به خانه‌ی اولم بازگردان تا
بدین وسیله روحم در مرتبه‌ای از آرامش
و خودباوری قرار بگیرد و سرآغازی برای
رسیدن به بهشت جاویدان جایگاه
عظمت و شگفتی‌ها باشد و در مرتبه‌ای
از نور، رحمت، شوق، نشاط، لذت،
آسایش، پیروزی و امید جای بگیرد